

heroppe, selvmordsproblemer, at vi har omsorgssvigt over for nogle af vore svageste grupper, over for de ældre, og vi har det også over for vore børn.

Det, der vel er den største fejl, er, at den værdidebat, som vi så har i dag, fylder alt for lidt i de daglige politiske beslutningssange.

Jeg synes, statsministeren holdt en flot tale om sit værdigrundlag, jeg synes også, Venstres ordfører havde gode betragtninger om et værdigrundlag, men bliver det overhovedet anvendt i praksis, når man så en mørk nat laver et finanslovforlig eller laver andre store forlig, som berører folks levevilkår på afgørende vis? Har man så de værdier med?

Det synes jeg man har alt for lidt, som det foregår i øjeblikket.

Det, jeg synes er fordelene ved at tage fat i sådant et forslag, som vi har her fra Kristeligt Folkeparti om en værdikommission, er, at det giver en chance for, at værdidebatten kommer til at fylde noget mere, at den hele tiden kommer systematisk op ved, at der er nogle mennesker, der får en forpligtelse til at sørge for debatten.

Jeg kan se, at erfaringerne fra Norge er, at værdikommissionen deroppe faktisk har skabt debat, at den har bredt sig ud i mediernes ved at fylde meget dér, at den i de folkelige organisationer er kommet til at fylde mere, end den gør i øjeblikket her i Danmark.

Det er lige præcis det, vi har brug for. Vi har brug for, at den debat fylder meget mere, sådan at de politiske partier herinde besinder sig noget mere på de værdier, når de skal træffe beslutninger.

Det er klart, at vi i praksis vil have en forskellig fortolkning herinde af nogle af de grundlæggende værdier.

Til mit værdisæt hører f.eks. også mennesket frem for systemet, frihed under ansvar osv., værdier, som jeg er helt sikker på, at nogle borgerlige partier vil sige: Det er vores, det er os, der har opfundet dem.

Selv om vi har nogle fælles udgangspunkter, så vil vi givetvis fortolke det forskelligt og trække grænsen forskelligt, når vi skal til at træffe nogle konkrete politiske afgørelser. Men derfor synes jeg alligevel, det er vigtigt, at værdidebatten er langt fremme i hovederne på os, at den er med, også når vi laver konkret lovgivning, for det giver et bedre udgangspunkt for også at få de hjørner med, at vi ikke kun tænker

i økonomi, men også tænker i, at der findes andre værdier.

Lad mig give et konkret eksempel: Regeringen er i øjeblikket i gang med at lancere en arbejd mere-strategi. Det kan man så mene om, hvad man vil. Men jeg synes i hvert fald, at den tager et meget økonomisk udgangspunkt, hvor værdier i den debat meget let kun bliver til et spørgsmål om kroner og ikke andet, ikke en debat, hvor der tages stilling til, om ikke vi har et ansvar for at inddrage de 180.000 arbejdsløse meget mere i vores samfund og sætte fokus på at give dem en plads på vores arbejdsmarked i stedet for at sige til dem på A-holdet, at de skal arbejde mere. Der ligger for mig at se nogle værdier, som har fyldt for lidt i hovederne på de regeringsmedlemmer, som har godkendt det strategiplæg.

Tilsvarende er det ikke et helt legitimt valg, hvis der er nogle, der gerne vil have noget mere fritid til at være sammen med deres børn, være sammen med deres kæreste, til at uddanne sig, til at læse digte, til hvad som helst andet end at tjene penge. Er det ikke et legitimt valg? Jo det er. Men regeringen kører en strategi i øjeblikket, hvor den nærmest fremstiller det som illegitimt, som noget, man ikke kan mene, som noget, man ikke kan vælge. Der igen synes jeg, at værdidebatten er forsvundet for meget i regeringens politik på det område.

Så jeg ser det her som en kærkommen lejlighed til at få trukket værdidebatten længere frem i samfundet, få den til at fylde noget mere i vores politiske beslutninger, så vi også kan tage os af alle de dilemmaer, der er påpeget. Jeg synes jo, at meget af den kritik, der har været fra borgerlig side her i dag, har været af det, man kalder det socialdemokratiske projekt. Jeg ved ikke præcis, hvorfor man kalder det det, der er mange af de velfærdsordninger, som er vedtaget med meget brede flertal, SF har deltaet, de borgerlige partier har såmænd også, så i stedet for at kalde det et socialdemokratiske projekt, vil jeg hellere sige det danske velfærdsprojekt.

Det viser, at der er nogle mangler i det. Det viser, at der er nogle fejl, det viser, at der er omsorgssvigt rundt omkring, og at der er nogle dilemmaer om, hvordan vi får det personlige ansvar til også at være her, hvordan vi får mennesker til at føle et ansvar for deres egen tilværelse. Den debat har vi alle sammen en forpligtelse til at engagere os meget mere i, og derfor synes jeg, at Socialdemokraterne skulle overveje